

In memoriam Antal László

Antal László közgazdász hatvanöt éves korában elhunyt.

Diplomáját a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Pénzügy szakán szerezte. Egyetemi tanulmányai befejezése után, 1967-től a Pénzügyminisztériumban dolgozott a Pénzügyi Szemle című szakfolyóirat szerkesztőjeként, majd miniszteri tanácsosként. 1977 és 1987 között a Pénzügykutató Intézet tudományos osztályvezetője, 1987–1988-ban igazgatóhelyettese volt. 1989-ben kinevezték miniszterhelyettesé. 1990-ben a Konjunktúra- és Piackutató Intézet tudományos főmunkatársa, 1990–1991, majd 1995–2001 között ismét a Magyar Nemzeti Bank elnöki tanácsadója volt; 1992-ben a Magyar Külkereskedelmi Bank elnöki tanácsadója. 1990-ben alapító tagja volt a Közép-európai Gazdaságkutató és Tanácsadó Kft.-nek. 1997 után különböző intézményeknél tevékenykedett: elnöke volt a Budapesti Pénzügyi Központ Rt. felügyelőbizottságának, tagja volt az MTA Pénzügytani Bizottságának, a Napi Gazdaság című gazdasági napilap szerkesztőbizottságának, elnöke a Magyar Közgazdasági Társaság pénzügyi szakosztályának. Tagja volt a Magyar Bankszövetség Makrogazdasági Munkacsoportjának.

A magyarországi rendszerváltás reformközgazdászainak kiemelkedő egyénisége volt. 1979-ben jelent meg Fejlődés – kitérővel című, iskolateremtő műve. 1986-ban mintegy hatvan társával közreműködött a Fordulat és reform című tanulmány elkészítésében. 1988-ban részt vett az Új Márciusi Front megalakításában. Az 1994-es, 1998-as és 2006-os parlamenti választásokon a Szabad Demokraták Szövetsége országos listáján szerepelt.

1986-ban nyerte el a közgazdaságtudomány kandidátusa címet. Kandidátusi diszsertációja, amely az 1970–1980 közötti időszak korrajzát adta, Gazdaságirányítás és pénzügyi rendszerünk a reform útján címen 1985-ben jelent meg könyv alakban. Tudományos publikációiban kiemelten foglalkozott a magyarországi tőkeáramlás, valamint a fenntartható növekedés témakörével. A piacgazdasági átalakulást, a kor fontosabb makrogazdasági és gazdaságpolitikai kérdéseit elemezte és értékelte a 2004-ben megjelent Fenntartható-e a fenntartható növekedés? című könyvében. 2006-ban megkapta a BME–MTA doktori címét.

Szakmai munkásságának elismeréseként több díjban (Akadémiai nívódíj, Heller Farkas-díj, Popovics Sándor-díj) és elismerésben (Lengyel Gyula-emlékérem) részesült.

1973-tól élete végéig több egyetemen oktatott. Hallgatói szerették szellemes, széles körű műveltségről árulkodó, egyéni véleményét tükröző előadói stílusát.